

ΣΤΜΠΟΣΙΑΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

E

1. Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃ Σόσσιε Σενεκίων, ἐν τινι
πότῳ ξένον ἴδων κατακείμενον σιωπῇ καὶ μηδενὶ δια- F
λεγόμενον, ὅτι ἀνθρωπός εἶπεν, ἐλ μὲν ἡλίθιος εῖ, σοφὸν 5
πρᾶγμα ποιεῖς· εἰ δὲ σοφός, ἡλίθιον. Ὅμαδίην γὰρ
ἄμεινον ὡς φησιν Ἡράκλειτος (fr. 95) ἀρύπτειν⁵, ἔργον
δὲ ἐν ἀνέσει καὶ παρ' οἴνον | (ξ 464)

‘ὅστ’ ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ⁷ ἀεῖσαι, 645
καὶ θ⁸ ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τ⁹ ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
καὶ τι ἔπος προέηκεν, δπερ τ¹⁰ ἀρρητον ἄμεινον·¹¹

οἴνώσεως ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ καὶ μέθης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
διαφορὰν ὑποδεικνύντος. Ὡδὴ μὲν γὰρ καὶ γέλως καὶ
ὄρχησις οἴνουμένοις μετρίως ἔπεισι· τὸ δὲ λαλεῖν καὶ λέ-
γειν, ἀ βέλτιον ἦν σιωπᾶν, παροινίας ἥδη καὶ μέθης 15
ἔργον ἐστίν. διὸ καὶ Πλάτων (Legg. 650 a) ἐν οἴνῳ μάλιστα
καθορᾶσθαι τὰ ἥθη τῶν πολλῶν νομίζει, καὶ Ὁμηρος
εἶπὼν (φ 35) ὅνδε τραπέζῃ γνώτην ἀλλήλων¹² δῆλός ἐστιν
εἰδὼς τὸ <πολύφω>νον τοῦ οἴνου καὶ <λόγων> πολλῶν
γόνιμον. οὐ γὰρ ἔστι τρωγόντων σιωπῇ καὶ πινόντων B
γνῶσις· ἀλλ¹³ ὅτι τὸ πίνειν εἰς τὸ λαλεῖν προάγεται, τῷ δὲ 21